

מ"ת 37391/07/14 - מדינת ישראל נגד מוניר אבו עצה

בית משפט השלום באשדוד

מ"ת 37391-07-14 מדינת ישראל נ' אבו עצה(עציר)

בפני כב' השופט עמית כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב מוניר אבו עצה (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב על לתום ההליכים נגדו.

מבוא וטענות הצדדים

1. בכתב האישום אשר הוגש נגד המשיב, מייחסת המבקשת למשיב עבירות של פריצה לרכב (להלן: "הרכב"), חבלה במזיד ברכב, ניסיון גניבת רכב, החזקת סכין שלא כדין והחזקת כלי פריצה. המבקשת מייחסת למשיב כי ביום 6.5.14 בסמוך לשעה 5:25, התפרץ המשיב לרכב אשר חנה ברח' יוטבתה 1 באשקלון, ביחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה, בכך שכיפפו את מסגרת הדלת הקדמית השמאלית, פתחו את הדלת, פתחו את מכסה המנוע, חתכו חוטים ושברו את מערכת ההתנעה באמצעות מפתח צינורות, במטרה לגנוב את הרכב. כשהבחינו המשיב והאחר במתלונן, אשר הפתיע אותם, נמלטו מהמקום. במועד ובמעמד הנ"ל, השאירו המשיב והאחר בתוך הרכב שני סכינים וכלים אשר יכולים לשמש ככלי פריצה.
2. בדיון אשר התקיים ביום 24.7.14 פירטה ב"כ המבקשת כי בתוך הרכב נתגלה תיק עם כלי פריצה וסכינים (להלן: "התיק"). הראיה העיקרית הקושרת את המשיב לפריצה, החזקת הסכינים וכלי הפריצה (להלן: "האירוע") היא דנ"א שלו אשר אותר על גבי פנס שנמצא בתוך התיק (להלן: "הפנס"), ביחד עם כלי הפריצה. ב"כ המבקשת טוענת כי ראיה זו, מבלי שהמשיב סיפק הסבר מניח את הדעת להימצאות הדנ"א ברכב, ביחד עם סתירות בגרסתו של המשיב, מספיקות כדי להוות ראיה לכאורה.
3. ב"כ המשיב טוענת שאין די בראיה נסיבתית יחידה, של חומר שנדגם ונמצא קיום של תערובת פרופילים, אשר מלמד כי מספר אנשים, ביניהם המשיב, השאירו רוק על גבי הפנס במועד בלתי ידוע, כדי להוות ראיה שיכולה להקים סיכוי סביר להרשעה.
4. נוכח עומס הדיונים, הוסכם שהצדדים ישלימו טענותיהם בכתב.
5. בטיעוניה בכתב פירטה ב"כ המבקשת את הראיות הקיימות בתיק. הראיה העיקרית הקושרת את המשיב

עמוד 1

לאירוע היא דגימת דנ"א אשר נמצאה על הפנס. בנוסף, מפנה ב"כ המבקשת לסתירות בגרסת המשיב, בין השאר ביחס לשהותו בעיר אשקלון, מקום עבודתו ולגבי מכשיר טלפון נייד (להלן: "הטלפון") אשר אוכן. המשיב הכחיש בתחילה שהוא עושה שימוש בטלפון, אך בהמשך חקירתו אישר שלעיתים הוא מסתובב אתו.

באשר לעילות המעצר, טוענת ב"כ המבקשת כי למרות שמדובר בעבירת רכוש, קיימת עילת מעצר שהמשיב יסכן את בטחון הציבור וזאת מאחר ועבירה בוצעה בצוותא חדא עם אחר; המשיב נמלט מזירת האירוע; המשיב הורשע בעבירות רכוש, כאשר הרשעתו האחרונה הייתה בשנת 2013 והוא שוחרר ממאסרו האחרון ב- 15.1.14; לחובת המשיב מאסר מותנה בן 12 חודשים.

נוכח זאת מבקשת ב"כ המבקשת שייקבע שקיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, ועל מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

6. ב"כ המשיב טוענת כי חוות דעת מומחה הדנ"א מהווה ראיה נסיבתית יחידה, שאפיינה חומר אשר נדגם מהפנס, דבר ממנו ניתן להסיק כי מספר אנשים, ביניהם המשיב, השאירו רוך על הפנס. ראיה נסיבתית זו אינה מובילה למסקנה הגיונית אחת ויחידה לאשמתו של המשיב, מאחר ואין ראיה שהרוך הושאר על הפנס בעת הפריצה לרכב. על אף שהפרופיל של המשיב הוא הבולט בתערובת הפרופילים, אין ראיה גולמית לכך שהמשיב הוא זה שהשאיר אחרון את הרוך על הפנס בזמן הפריצה לרכב.

מאחר והפנס הוא חפץ נייד, אין תשתית ראיתית לכאורת הואיל וקיימת אפשרות שהפרופיל הגנטי של המשיב הושאר על הפנס במועד ובמקום אחר.

ביחס לטלפון, טוענת ב"כ המשיב כי אביו של המשיב, לו שייך הטלפון, לא נחקר.

באשר לעילות המעצר טוענת ב"כ המשיב כי מדובר בעבירה שבוצעה כחודשיים לפני מעצרו של המשיב. למרות שמיום 10.6.14 היו בידי המבקשת תוצאות חוות הדעת שלפיהם המשיב הינו חשוד בתיק, לא נעשה מאומה על מנת לאתרו, למעט הכרזה ב- 2.7.14 כי קיים חשוד כזה. לכן, אין לטעון שקיימת מסוכנות עד שלא ניתן להסתפק בחלופת מעצר. בנוסף, נוכח חולשת הראיות, גדלה הנכונות להתספק בחלופת מעצר.

נוכח האמור מבקשת ב"כ המשיב לשחרר את המשיב ללא תנאי ולחילופין, לקבוע כי עוצמת הראיות חלשה ולהורות על שחרור לחלופה.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים ובחומר אשר הוגש לעיוני, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב ועילת מעצר, אולם קיימת חולשה בראיות המצדיקה שחרורו של המשיב לחלופה. להלן אפרט נימוקיי.

המסגרת הנורמטיבית

8. בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, אין בית המשפט מכריע אם הראיות מובילות למסקנה הגיונית אחת ויחידה לאשמתו של המשיב (כפי טוענת ב"כ המשיב), אלא האם קיימות ראיות "שטמון בהן הפוטנציאל ראייתי המקיים סיכוי סביר לכך, שבסוף המשפט תבססנה ראיות אלה את אשמת הנאשם" [בש"פ 3674/03 אברמנטו נ' מדינת ישראל, 2003], ואפילו מתעוררות שאלות העשויות לעורר ספק סביר באשמתו של המשיב, בשלב

זה אין הדבר "... שולל מהראיות את אופיין הלכאורי ובלבד שניתן לומר כי לתשתית הראיות הלכאורית הקיימת פוטנציאל ראייתי כזה אשר לאחר שתעבור את כור ההיתוך של המשפט עצמו היא תהפוך לתשתית ראיות רגילה אשר תוכל לשמש בסיס להרשעת נאשם" [בש"פ 9878/01 מדינת ישראל נ' עמרם, 2001]. בית המשפט יקבע שלא קיימות ראיות לכאורה "רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל - גם לאחר "עיבודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי - להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהא לבסס עליה את הרשעת הנאשם ..." [בש"פ 826/08 קיאל קשאש נ' מדינת ישראל, 14.2.08].

9. אין מחלוקת שראיות נסיבתיות יכולות לשמש כראיות לכאורה ולא נדרש שהן תובלנה לתוצאה הגיונית אחת ויחידה, אלא די בכך ש- "הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה" [בש"פ 8932/12 שמלה תיירי נ' היועץ המשפטי לממשלה, 24.12.2012].

ראיות לכאורה

10. בתוך הרכב נמצא תיק ובו כלי פריצה, כולל הפנס. על הפנס נמצאה תערוכת דנ"א, כאשר הפרופיל הגנטי הבולט הוא של המשיב. הימצאות הפנס בתיק, ביחד עם כלי הפריצה והסכינים, יש בה כדי לסבך את המשיב במעורבות באירוע.

בהודעותיו של המשיב במשטרה (ב- 9.7.14, 13.7.14 ו- 15.7.14), קיימות מספר סתירות ומתעוררים מספר סימני שאלה הנובעים מתשובותיו ביחס להימצאותו בעיר אשקלון ובאזור האירוע, השימוש בטלפון מספר 054-6213168 (להלן: "הטלפון"), מקום עבודתו, הימצאות הפנס עם הדנ"א שלו ברכב, היעלמות ארגז כלים ועוד.

11. בהליך העיקרי יהיה על בית המשפט לבחון את מכלול הראיות שיובאו בפניו, כולל הראיות הנסיבתיות, ואת הסברי המשיב להימצאות פרופיל הדנ"א שלו על גבי הפנס, ולבחון האם אשמתו של הנאשם הוכחה מעל לספק סביר, דהיינו, אם המסקנה המרשיעה גוברת באופן ברור על כל אפשרות אחרת ולא נותרת מסקנה סבירה אחרת [ע"פ 4086,4138/91 מימון נ' מדינת ישראל, פ"ד מו (2) 868, 873].

אולם, אין זה השלב הנכון להכריע אם קיימת אפשרות אחרת אשר יכולה לעורר ספק סביר, אלא די בכך שטמון בראיות, ביחד עם סימני השאלה המתעוררים מהודעות המשיב במשטרה, פוטנציאל ראייתי המקים סיכוי סביר לכך שבסוף ההליך תוכח אשמתו של המשיב.

12. חרף האמור, אני סבור שקיימת חולשה בראיות. בראש ובראשונה מאחר ומדובר בחפץ ניד- הפנס, אשר מטבעם של דברים יכול לעבור מאדם למשנהו, ואשר עליו נמצאה תערוכת פרופילים, היינו מספר אנשים עשו בו שימוש.

הצדדים התייחסו בטיעוניהם לשאלת השימוש בטלפון, תוך שב"כ המבקשת מפנה לסתירות וסימני שאלה ביחס לשימוש שעשה בו המשיב ומתי. מטיעוני הצדדים הייתי סבור שהטלפון אכן בזמן הרלוונטי לפריצה באשקלון, אולם ככל שעברתי על חומר החקירה, לא מצאתי ראיה הממקמת את הטלפון במקום ובזמן הרלוונטיים לביצוע העבירה.

בנוסף, אביו של המשיב, שהוא הבעלים הרשום של הטלפון, לא נחקר ביחס לשימוש בו, במועד הרלוונטי לאירוע.

13. במצב זה נותרנו עם ראיית הדנ"א כראיה העיקרית הקושרת את המשיב לאירוע, וסתירות וסימני שאלה

המתעוררים מהודעותיו, אך מבלי שהמשיב קשר עצמו לאירוע.

14. נוכח האמור, השתכנעתי שקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, אך קיימת בהן חולשה.

עילות המעצר

15. במקרה זה קמה עילת מעצר ברורה של מסוכנות, למרות שמדובר בעבירת רכוש, נוכח ביצוע העבירה ביחד עם אחר ועברו הפלילי של המשיב, כולל מאסר מותנה, וכן נוכח החזקת הסכינים וכלי הפריצה בתיק.

התוצאה

16. נוכח המסוכנות העולה מהמיוחס למשיב ועברו הפלילי, שחרורו של המשיב, אם בכלל, היה אמור להיעשות לחלופה הדוקה. יחד עם זאת, נוכח החולשה הראייתית, כפי שפורטה לעיל, והעובדה שהאירוע אירע כחודשיים לפני מעצרו של המשיב, נראה שראוי במקרה זה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

17. אשר על כן, הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:

17.1. המשיב יתייצב לדיונים בעניינו וימנע מלשבש הליכי משפט.

17.2. נאסר על המשיב ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם מי מעדי התביעה עד תום ההליכים נגדו.

17.3. עד תום ההליכים נגדו, ישהה המשיב במעצר בית לילי, משעה 21:00 עד 6:00 למחרת, בביתו, בכתובת אשר יימסור למבקשת (בהודעתו מיום 9.7.14 מסר המשיב שהוא מתגורר בשבט אבו רקייק, ליד תל שבע).

17.4. המשיב יפקיד סך של 7,500 ₪, כתנאי לשחרור.

המשיב יחתום על התחייבות עצמית ע"ס 15,000 ₪, כתנאי לשחרור.

ערב ללא עבר פלילי, בעל הכנסה חודשית מוכחת של לפחות 5,000 ₪ נטו לחודש, יחתום על ערבות צד ג' ע"ס 15,000 ₪, כתנאי לשחרור. המשיב ימסור למבקשת את פרטי הערב המוצע על מנת שתאשר שאין לו עבר פלילי.

הפיקדון והערבויות נועדו להבטיח, בין היתר עמידת המשיב בתנאי השחרור, וכן: התייצבות לדיונים, התייצבות למאסר ולסיום ריצוי עונש מאסר המרוצה בעבודות שירות, ככל שיוטל בתיק העיקרי, הבטחת תשלום קנס/פיצוי ככל שיוטלו בתיק העיקרי והבטחה מפני בצוע עבירות נוספות.

17.5. המשיב והערב ימסרו למבקשת מספרי טלפון בהם ניתן ליצור איתם קשר ואשר יהיו זמינים בכל עת.

18. התיק ינותב לכב' השופט רובין לביא, אשר תקבע אותו בהתאם ליומנה.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ד, 31 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט